

نوحہ

کدی پھپھیاں کدی سکینہؑ نوں ویکھ بیمار خون روند اے
زخمی باقر دی چھوٹی گردن نوں چم کے سالار خون روند اے

کدی بابے نو یاد کردی سی کدی چاچے نوں او بلاندی سی
اودے کناں چوں خون جاری سی او تہاچے شہرتوں کھاندی سی
وینڑ سفر اں دے وچ سکینہؑ دے سنڑ کے لاچار خون روند اے

پتھراں نوں ہٹا نہیں سکیا وینڑ لاشے تے پانئیں سکیا
دھپ توں لاشے اٹھا نہیں سکیا قبر کوئی بنڑا نہیں سکیا
رسیاں پا کے پیو دے لاشے تے بہہ کے غم خوار خون روند اے

نال زینبؑ جو درد اں ماری سی ایہو غیرت اودی بیماری سی
لوگ کیندے نے طوق بھاری سی مار گئی اونوں پردہ داری سی
آکے سجادؑ نال پھپھیاں دے سر بازار خون روند اے

شام دے لوکاں نے وی تکیا اے ایہو تارتخ نے وی لکھیا اے
بھانویں سجادؑ آپ رُلیا اے پر سکینہؑ نوں او نہ بھلیا اے
زخمی پیراں وچوں سکینہؑ دے کڈ کے او خار خون روند اے

کدی سینے او بھینڑ نوں لاوے تازیانے او شمر توں کھاوے
بھیڑ بازار دی جدوں آوے وینڑ بھینڑاں نو ویکھ کے پاوے
خون بھرے ویکھ کے سکینہ دے زخمی رخسار خون روند اے

غم شبیرؑ جو مناندے نے خون پر سے بچ دینڑ آندے نے
گھر او جنت دے وچ بڑاندے نے رینڑ آباد غم کماندے نے
دے کے پرسہ جناب زہرہؑ نوں ہر عزا دار خون روند اے

زخمی زہرہ دا آسرا قائم اج وی زینبؑ دا حوصلہ قائم
خون شبیرؑ دی بقا قائم ہے ملا عین لئی سزا قائم
اج وی پردے بچ وقت دا عابد چا کے تلوار خون روند اے

ایہو قمبر دی ہے دعا مولا تے ہے رضوان دی صدا مولا
غم سجاد کر عطا مولا رہوے قائم اے سلسلہ مولا
بس تیری ہی عطا قلم ہے جو لکھ کے اشعار خون روند اے

شاعر اہل بیتؑ قمبر کیانی، ڈنمارک